

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

28. rujna 2016.*

„Tužba za poništenje – Sredstva za zaštitu bilja – Aktivna tvar sulfoksaflor – Uvrštavanje u Prilog Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 – Nepostojanje izravnog utjecaja – Nedopuštenost“

U predmetu T-600/15,

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), sa sjedištem u Bruxellesu (Belgija),

Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), sa sjedištem u Louvain-la-Neuveu (Belgija),

Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi), sa sjedištem u Castelu San Pietru Terme (Italija),

koje zastupaju B. Kloostra i A. van den Biesen, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen i P. Ondrůšek, u svojstvu agenata,

tuženik,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1295 od 27. srpnja 2015. o odobravanju aktivne tvari sulfoksaflora u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2015., L 199, str. 8.),

OPĆI SUD (prvo vijeće),

prilikom vijećanja u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, I. Pelikánová (izvjestiteljica) i L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

* Jezik postupka: engleski

Rješenje

Okolnosti spora

- 1 Irska je 1. rujna 2011. primila zahtjev za odobrenje aktivne tvari sulfoksaflora u skladu s člankom 7. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.).
- 2 Irska je 23. studenoga 2012. Europskoj komisiji dostavila nacrt izvještaja o ocjeni u kojem procjenjuje može li se očekivati da aktivna tvar u pitanju ispunjava mjerila za odobravanje iz članka 4. Uredbe br. 1107/2009.
- 3 Primjenom članka 12. stavka 3. Uredbe br. 1107/2009, Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA) zatražila je od podnositelja zahtjeva za odobrenje dostavu dodatnih informacija. EFSA-i je u siječnju 2014. dostavljena ocjena dodatnih informacija koju je sastavila Irska u obliku ažuriranog nacrtu izvještaja o ocjeni.
- 4 EFSA je 12. svibnja 2014. objavila svoje zaključke o stručnom pregledu procjene rizika tvari sulfoksaflor koja se koristi kao pesticid u okviru Uredbe br. 1107/2009. EFSA je 11. ožujka 2015. objavila novu verziju tih zaključaka.
- 5 Komisija je 11. prosinca 2014. Stalnom odboru za bilje, životinje, hranu i hranu za životinje podnijela izvješće o procjeni sulfoksaflora i nacrt uredbe kojom se predviđa odobrenje te aktivne tvari.
- 6 Komisija je 27. srpnja 2015. donijela Provedbenu uredbu (EU) 2015/1295 o odobravanju aktivne tvari sulfoksaflor u skladu s Uredbom br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2015., L 199, str. 8.) (u daljnjem tekstu: pobijani akt).

Postupak i zahtjevi stranaka

- 7 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 22. listopada 2015. tužitelji, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) i Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi), pokrenuli su ovaj postupak.
- 8 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 25. siječnja 2016. Komisija je na temelju članka 130. Poslovnika Općeg suda istaknula prigovor nedopuštenosti. Tužitelji su 11. ožujka 2016. podnijeli svoja očitovanja na taj prigovor.
- 9 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 31. ožujka odnosno 5. travnja 2016. European Crop Protection Association (ECPA), kao i Dow AgroSciences Ltd i Dow AgroSciences Iberica SA zatražili su intervenciju u ovom postupku u potporu zahtjevu Komisije.
- 10 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
 - tužbu proglasi nedopuštenom;
 - naloži tužiteljima snošenje troškova.

11 Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi pobijani akt;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Pravo

- 12 Na temelju članka 130. stavka 1. Poslovnika Općeg suda, ako to tuženik zatraži, Opći sud može odlučiti o nedopuštenosti ili nenadležnosti bez ulaženja u raspravljanje o meritumu.
- 13 U tom slučaju, na temelju članka 130. stavka 7. Poslovnika, Opći sud u najkraćem mogućem roku odlučuje o zahtjevu ili, ako to opravdavaju posebne okolnosti, odgađa svoju odluku do odluke o meritumu.
- 14 U predmetnom slučaju Opći sud smatra da raspolaže s dovoljno podataka u spisu te će odlučiti bez nastavljanja postupka.

Aktivna procesna legitimacija tužiteljâ

- 15 Komisija osporava aktivnu procesnu legitimaciju tužiteljâ iz nekoliko razloga. Ona tvrdi, s jedne strane, da se pobijani akt ne odnosi izravno na tužitelje i, s druge strane, da se ne odnosi osobno na njih i da podrazumijeva provedbene mjere.
- 16 U skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, svaka fizička ili pravna osoba može pod uvjetima utvrđenima u prvom i drugom stavku pokrenuti postupke protiv akta koji je upućen toj osobi ili koji se izravno i osobno odnosi na nju te protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere.
- 17 Nesporno je da tužitelji nisu adresati pobijanog akta. Stoga oni jedino mogu imati aktivnu procesnu legitimaciju na temelju treće ili četvrte pretpostavke iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a. Budući da te dvije pretpostavke zahtijevaju da se pobijani akt izravno odnosi na tužitelje, potrebno je najprije preispitati taj uvjet.
- 18 Kada je riječ o izravnom utjecaju, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, tim se uvjetom zahtijeva, kao prvo, da osporavana mjera izravno proizvodi učinke na pravnu situaciju pojedinca i, kao drugo, da se njome ne daje nikakva diskrecijska ovlast njezinim adresatima zaduženima za njezinu provedbu s obzirom na to da je ona potpuno automatska i proizlazi isključivo iz propisa Unije, bez primjene drugih posrednih pravila (presude od 5. svibnja 1998., Dreyfus/Komisija, C-386/96 P, EU:C:1998:193, t. 43.; od 29. lipnja 2004., Front national/Parlament, C-486/01 P, EU:C:2004:394, t. 34., i od 10. rujna 2009., Komisija/Ente per le Ville vesuviane i Ente per le Ville vesuviane/Komisija, C-445/07 P i C-455/07 P, EU:C:2009:529, t. 45.).
- 19 Osim toga, iako je točno, kako to tužitelji navode, da članak 263. četvrti stavak UFEU-a nije kopija bivšeg članka 230. četvrtog stavka UEZ-a, činjenica je da se, s obzirom na to da uvjet izravnog utjecaja iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a nije izmijenjen, sudska praksa navedena u točki 18. ovog rješenja također primjenjuje u ovom slučaju (vidjeti, u tom smislu, rješenja od 9. srpnja 2013., Regione Puglia/Komisija, C-586/11 P, neobjavljeno, EU:C:2013:459, t. 31.; od 15. lipnja 2011., Ax/Vijeće, T-259/10, neobjavljeno, EU:T:2011:274, t. 21.; i od 12. listopada 2011., GS/Parlament, T-149/11, neobjavljeno, EU:T:2011:590, t. 19.).

- 20 S tim u vezi, na prvom mjestu, Komisija tvrdi da mehanizam utvrđen regulatornim okvirom primjenjivim na predmetni slučaj isključuje mogućnost da se pobijani akt izravno odnosi na tužitelje. Osobito, države članice u okviru postupka odobravanja ne postupaju automatski; nasuprot tome, one uživaju značajnu diskrecijsku ovlast i diskrecijski prostor, osobito što se tiče složene tehničke procjene i određivanja zahtjeva za odobrenje s obzirom na konkretne okolnosti na njihovom području i u zoni kojoj pripadaju.
- 21 Na drugom mjestu, Komisija ističe da, čak i kad bi u budućnosti država članica dala odobrenje za sredstvo za zaštitu bilja koje sadržava sulfoksaflor, mogući utjecaji takvog odobrenja na situaciju tužiteljâ bili bi samo činjenične prirode, a njihova prava i obveze, pa dakle i njihova pravna situacija, ni na koji način ne bi bili pogođeni.
- 22 Kao prvo, tužitelji ističu da odobrenje aktivne tvari sulfoksaflora pobijanom uredbom ima izravne pravne učinke.
- 23 Kao drugo, tužitelji navode da iz sudske prakse sudova Unije proizlazi da se akt izravno odnosi na pojedince ne samo kada taj akt izravno utječe na njihovu pravnu situaciju već i kada on izravno utječe na njihovu činjeničnu situaciju.
- 24 Svrha pobijanog akta je odobrenje, pod određenim uvjetima, aktivne tvari sulfoksaflora kao sastojka sredstava za zaštitu bilja na temelju Uredbe 1107/2009 i uvrštavanje te tvari u Prilog Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 od 25. svibnja 2011. o provedbi Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu popisa odobrenih aktivnih tvari (SL 2011., L 153, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 6., str. 133.).
- 25 Odobrenje sulfoksaflora i njegovo uvrštavanje na popis aktivnih tvari imaju za pravnu posljedicu pružanje mogućnosti državama članicama, podložnoj nizu dodatnih zahtjeva navedenih u članku 29. Uredbe br. 1107/2009, odobriti stavljanje na tržište sredstava za zaštitu bilja koja sadržavaju sulfoksaflor, ako je zahtjev za to podnesen.
- 26 Pobijani akt dakle izravno stvara učinke u smislu sudske prakse navedene u točki 18. ovog rješenja na pravnu situaciju država članica kao i na onu potencijalnih tražitelja odobrenja za stavljanje sredstava za zaštitu bilja na tržište.
- 27 Pored toga, nijedan od argumenata koje su tužitelji naveli ne može dovesti u pitanje zaključak prema kojemu pobijani akt nema ni za svrhu ni za posljedicu davanje prava ili nametanje obveza subjektima koji nisu države članice i potencijalni tražitelji odobrenja za stavljanje na tržište.

Argumenti koji se temelje na pravima na vlasništvo i izvršavanje gospodarske djelatnosti

- 28 Tužitelji ističu da odobravanje aktivne tvari sulfoksaflora pobijanom uredbom ima izravne pravne učinke na članove Unaapija tako što konačno određuje, na primjer, dopuštene razine izloženosti i uvjete smanjivanja rizika. Dakle, s obzirom na štetno djelovanje sulfoksaflora na pčele, njegovo bi odobrenje predstavljalo prijetnju proizvodnoj djelatnosti pčelara i posljedično prouzročilo pravne učinke na njihovo pravo na vlasništvo i izvršavanje gospodarske djelatnosti.
- 29 U tom pogledu iz spisa proizlazi da je Unaapi udruženje talijanskih pčelara čiji je cilj promidžba, zaštita i unapređivanje u svakom pogledu talijanskog pčelarstva pružanjem potpore, koordiniranjem i zastupanjem pčelara i udruženja pčelara koji su njegovi članovi. Osobito, Unaapi zastupa interese pčelara pred institucijama i upravnim tijelima na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

- 30 U tom kontekstu potrebno je podsjetiti da su tužbe koje podnesu predstavnička udruženja poput Unaapija dopuštene, u skladu sa sudskom praksom, osobito kada zastupaju interese svojih članova koji i sami imaju aktivnu procesnu legitimaciju (vidjeti, u tom smislu, rješenja od 30. rujna 1997., Federolio/Komisija, T-122/96, EU:T:1997:142, t. 61.; od 28. lipnja 2005., FederDoc i dr./Komisija, T-170/04, EU:T:2005:257, t. 49.; i presudu od 18. ožujka 2010., Forum 187/Komisija, T-189/08, EU:T:2010:99, t. 58.). U predmetnom je slučaju potrebno stoga provjeriti odnosi li se pobijani akt izravno na članove Unaapija.
- 31 Usto, u vezi s navodnim pravnim učincima na pravo na vlasništvo i izvršavanje gospodarske djelatnosti čiji su nositelji članovi udruženja Unaapi, tužitelji se pozivaju na činjenicu da bi odobrenje sulfoksaflora predstavljalo prijetnju njihovoj proizvodnoj djelatnosti.
- 32 S jedne strane, u tom smislu, potrebno je istaknuti da se, pod pretpostavkom da korištenje sredstava za zaštitu bilja koja sadržavaju sulfoksaflor doista može ugroziti poslovanje članova Unaapija, te gospodarske posljedice ne odnose na njihovu pravnu situaciju, nego samo na njihovu činjeničnu situaciju (vidjeti, u tom smislu, presudu od 27. lipnja 2000., Salamander i dr./Parlament i Vijeće, T-172/98 i T-175/98 do T-177/98, EU:T:2000:168, t. 62., i rješenje od 11. srpnja 2005., Bonino i dr./Parlament i Vijeće, T-40/04, EU:T:2005:279, t. 56.).
- 33 S druge strane, potrebno je podsjetiti da ta navodna prijetnja također pretpostavlja odobrenje države članice sredstva za zaštitu bilja koje sadržava sulfoksaflor. Kao što je Komisija ispravno naglasila, izdavanje jednog takvog odobrenja nije automatska posljedica odobrenja sulfoksaflora. Naime, države članice uživaju, u okviru ispitivanja zahtjeva za odobrenje navedenih u članku 29. Uredbe br. 1107/2009, značajno diskrecijsko pravo i diskrecijski prostor. Usto, naslov „Posebne odredbe” Priloga Provedbenoj uredbi br. 540/2011, kako je izmijenjen pobijanim aktom, sadržava dodatna i specifična mjerila koja država članica mora ocijeniti kada joj je podnesen zahtjev za odobrenje. Kao što je to Komisija navela, rizik za pčele ovisit će o uvjetima korištenja pojedinačnog sredstva koji će biti utvrđeni u odobrenjima koja su izdale države članice. Posljedično, utjecaj pobijanog akta na pravo na vlasništvo i poslovanje članova Unaapija, čak i kad bi se smatrao pravnim, ne može se ni u kojem slučaju smatrati izravnim.
- 34 Iz istog razloga potrebno je također odbiti argumente tužiteljâ koji se temelje na navodnom uzimanju u obzir, osobito u sudskoj praksi o državnim potporama, isključivo činjeničnog utjecaja kao izravnog utjecaja.
- 35 Ista razmatranja vrijede kad je riječ o dopuštenim razinama izloženosti i uvjetima smanjenja rizika za koje tužitelji tvrde da su konačno određeni pobijanim aktom. Naime, ako je za pretpostaviti da te razine i ti uvjeti stvarno mogu ugroziti poslovanja i pčelinje zajednice članova Unaapija, oni mogu imati takve učinke samo u neizvjesnom slučaju da države članice odobre sredstva za zaštitu bilja koja sadržavaju sulfoksaflor.
- 36 Posljedično, članovi Unaapija ne mogu tvrditi da se pobijani akt izravno odnosi na njih pozivajući se na navodne povrede svojeg prava na vlasništvo i izvršavanje gospodarske djelatnosti.

Argumenti koji se temelje na utjecaju na ciljeve kampanje koje žele ostvariti PAN Europe i Bee Life

- 37 Tužitelji tvrde da pobijani akt ima izravan učinak na ciljeve koji se žele ostvariti europskom kampanjom u korist zaštite pčela protiv štetnih insekticida poput sulfoksaflora, koju provode PAN Europe i Bee Life, što je razlog zbog kojega se on izravno odnosi na ta dva tužitelja.
- 38 S tim u vezi, prije svega, proizlazi iz tužbe da je PAN Europe sveeuropska organizacija za zaštitu okoliša koja djeluje u 24 države od kojih je 21 članica Europske unije. Cilj joj je, kako stoji u njezinu statutu, osobito promidžba djelatnosti kojima se želi smanjiti odnosno ukloniti korištenje pesticida.

Također, iz spisa proizlazi da je Bee Life organizacija za zaštitu okoliša. Stoga ona, u skladu sa svojim statutom, ima za cilj osobito otkrivanje i rješavanje ekoloških problema koji se tiču kukaca oprašivača, konkretno pčela medarica, i ulaganje napora radi poboljšanja zaštite okoliša, ponajprije poljoprivrede u skladu s dobrobiti oprašivača i biološke raznolikosti.

- 39 Usto, potrebno je podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, organizacije za zaštitu okoliša, poput PAN Europe i Bee Life, imaju pravo na učinkovitu sudsku zaštitu pravâ koja im pripadaju na temelju pravnog poretka Unije, ali pravom na takvu zaštitu ne mogu se dovesti u pitanje uvjeti koji su utvrđeni za sve fizičke ili pravne osobe iz članka 263. stavka 4. UFEU-a (vidjeti rješenje od 24. rujna 2009., *Município de Gondomar/Komisija*, C-501/08 P, neobjavljeno, EU:C:2009:580, t. 38. i navedenu sudsku praksu; rješenje od 13. ožujka 2015., *European Coalition to End Animal Experiments/ECHA*, T-673/13, EU:T:2015:167, t. 63.).
- 40 U predmetnom slučaju, s jedne strane, dovoljno je utvrditi da pobijani akt ne utječe na pravo PAN Europe i Bee Lifea da vode kampanje radi ostvarenja bilo kojeg ekološkog cilja koji bi mogli odabrati i da, s druge strane, u pravnom poretku Unije organizacije za zaštitu okoliša nemaju nikakvo pravo na zaštitu ciljeva svojih kampanja od utjecaja akata Unije. Posljedično, u mjeri u kojoj pobijani akt utječe na cilj kampanje koju vode PAN Europe i Bee Life, taj utjecaj ni u kojem slučaju ne bi bio pravni nego činjenični.
- 41 S druge strane, kao što je to prethodno navedeno, budući da uporaba sredstava za zaštitu bilja koja sadržavaju sulfoksaflore ovisi o neizvjesnom odobrenju tih sredstava od država članica, eventualni učinci pobijanog akta na ciljeve kampanje PAN Europe i Bee Lifea bili bi isključivo neizravni.
- 42 Posljedično, PAN Europe i Bee Life ne mogu tvrditi da se pobijani akt izravno odnosi na njih pozivajući se na navodne učinke koje on ima na kampanju koju vode.

Argumenti koji se temelje na sudjelovanju u postupku odlučivanja

- 43 Tužitelji tvrde da Bee Life ima aktivnu procesnu legitimaciju na temelju svojeg sudjelovanja u postupku odlučivanja. U skladu s člankom 12. Uredbe br. 1107/2009, Bee Life je naime podnio pisana očitovanja na nacrt izvještaja o procjeni sulfoksaflore.
- 44 Dovoljno je s tim u vezi istaknuti da je u određenim slučajevima činjenica da je tužitelj sudjelovao u upravnom postupku koji je prethodio usvajanju pobijanog akta uistinu omogućila, u vezi s drugim okolnostima, da ga se kvalificira kao osobu na koju se taj akt osobno odnosi u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a (vidjeti, u tom smislu, presude od 19. svibnja 1994., *Air France/Komisija*, T-2/93, EU:T:1994:55, t. 44. i 47.; i od 6. srpnja 1995., *AITEC i dr./Komisija*, od T-447/93 do T-449/93, EU:T:1995:130, t. 36.). S druge strane, takvo sudjelovanje ne dopušta zaključak da se predmetni akt izravno odnosi na tužitelja.
- 45 Posljedično, Bee Life ne može tvrditi da se pobijani akt izravno odnosi na njega pozivanjem na činjenicu da je podnio pisana očitovanja na nacrt izvještaja o procjeni sulfoksaflore.

Argumenti koji se temelje na Povelji Europske unije o temeljnim pravima

- 46 Tužitelji tvrde da je za tumačenje uvjeta izravnog utjecaja potrebno uzeti u obzir njihova prava na zaštitu okoliša i djelotvornu sudsku zaštitu iz članka 37. odnosno članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima koja, u skladu s člankom 6. stavkom 1. UFEU-a, ima istu pravnu snagu kao i Ugovori Unije, što treba dovesti do tumačenja članka 263. četvrtog stavka UFEU-a na način da im omogućuje podnijeti tužbu za poništenje u pitanjima okoliša pred sudovima Unije. Iz sudske prakse Općeg suda proizlazi da primjena općih načela Europske unije koja imaju višu pravnu snagu može dovesti u određenim slučajevima do šireg tumačenja kriterijâ dopuštenosti.

- 47 S tim u vezi, u dijelu u kojem se tužitelji pozivaju na članak 37. Povelje o temeljnim pravima, dovoljno je primijetiti da taj članak samo sadržava načelo kojim se propisuje opća obveza Unije s obzirom na ciljeve koje želi ostvariti u okviru svojih politika, a ne pravo na podnošenje tužbe u pitanjima okoliša pred sudovima Unije.
- 48 Povelja o temeljnim pravima naime razlikuje načela i prava, kako to slijedi, na primjer, iz njezina članka 51. stavka 1. druge rečenice, kao i njezina članka 52. stavaka 2. i 5. Objašnjenja koji se odnose na Povelju Europske unije o temeljnim pravima (SL 2007., C 303, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 120.), koja, u skladu s člankom 52. stavkom 7. Povelje, „[s]udovi Unije i država članica uzimaju u obzir”, osim toga propisuje, u odnosu na članak 52. stavak 5. Povelje o temeljnim pravima, da se načela mogu provoditi putem zakonodavnih ili izvršnih akata usvojenih od strane Unije u skladu s njezinim ovlastima i od strane država članica samo ako provode pravo Unije, tako da ona postaju važna za sudove samo kad se takvi akti tumače ili revidiraju, ali s druge strane ne utječu na izravne zahtjeve za pozitivno djelovanje institucija Unije ili tijela država članica, što je u skladu sa sudskom praksom Suda i s pristupom ustavnih sustava država članica „načelima”. S tim u vezi, Objašnjenja osobito navode kao primjer članak 37. Povelje o temeljnim pravima.
- 49 Nadalje, što se tiče članka 47. Povelje o temeljnim pravima, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da predmet tog članka nije izmjena sustava sudskog nadzora predviđenog Ugovorima, a osobito ne pravila o dopuštenosti tužbi izravno podnesenih sudu Unije, kao što to također proizlazi iz Objašnjenja uz taj članak, koja, u skladu s člankom 6. stavkom 1. podstavkom 3. UFEU-a i člankom 52. stavkom 7. Povelje o temeljnim pravima, moraju biti uzeta u obzir prilikom njegovog tumačenja (vidjeti u tom smislu presude od 22. siječnja 2013., *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, t. 42.; od 18. srpnja 2013., *Alemo-Herron i dr.*, C-426/11, EU:C:2013:521, t. 32., i od 3. listopada 2013., *Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, t. 97.).
- 50 Dakle, pretpostavke dopuštenosti iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a treba tumačiti u svjetlu temeljnog prava na djelotvornu sudsku zaštitu, ne zanemarujući pritom pretpostavke izričito predviđene UFEU-om (vidjeti u tom smislu presudu od 3. listopada 2013., *Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, t. 98. i navedenu sudsku praksu).
- 51 Točno je, kako to tvrde tužitelji, da oni nisu istaknuli da člankom 47. Povelje o temeljnim pravima treba zamijeniti članak 263. četvrti stavak UFEU-a, nego da bi potonju odredbu, a osobito kriterij izravnog utjecaja, trebalo šire tumačiti, u skladu s prvo navedenom odredbom. Međutim, ne može se zaključiti da jamstvo, dodijeljeno člankom 47. Povelje o temeljnim pravima, nadilazi jamstva koja su već dodijeljena pravom Unije, koja proizlaze osobito iz sudske prakse navedene u točki 18. ovog rješenja. Nadalje, ni sami tužitelji nisu tvrdili da je to slučaj.
- 52 Iz toga slijedi da se tužitelji ne mogu pozivati na članke 37. i 47. Povelje o temeljnim pravima kako bi doveli u pitanje tumačenje članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, a osobito kriterija izravnog utjecaja koji proizlazi iz ustaljene sudske prakse sudova Unije.

Argumenti koji se temelje na Arhuškoj konvenciji

- 53 Tužitelji ističu da Opći sud treba tumačiti članak 263. četvrti stavak UFEU-a u svjetlu Konvencije Ekonomske komisije Ujedinjenih naroda za Europu (UNECE) o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, potpisane u Aarhusu (Danska) 25. lipnja 1998., i koju je u ime Europske zajednice 17. veljače 2005. odobrilo Vijeće Odlukom 2005/370/EC (SL 2005., L 124, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 3., str. 10.) (u daljnjem tekstu: Arhuška konvencija).

- 54 Osobito, tužitelji se pozivaju na članak 9. stavak 3. Arhuške konvencije koji propisuje da je „svaka [...] stranka dužna osigurati pripadnicima javnosti, koji udovoljavaju mjerilima, ako ih ima, utvrđenima domaćim zakonodavstvom, pristup administrativnim ili sudbenim postupcima kojima se osporavaju činjenja i nečinjenja privatnih osoba i tijela vlasti koji su u suprotnosti s odredbama domaćega zakonodavstva koje se odnose na okoliš”. Iz te odredbe tužitelji zaključuju da uvjet koji se odnosi na izravan utjecaj, kao što je određen u članku 263. četvrtom stavku UFEU-a, treba biti tumačen na način da osigurava djelotvornu sudsku zaštitu i pristup pravosuđu, u pitanjima okoliša, u korist javnosti i organizacija za zaštitu okoliša.
- 55 Kao prvo, s tim u vezi, potrebno je podsjetiti da, u skladu s člankom 216. stavkom 2. UFEU-a, međunarodni sporazumi koje je sklopila Unija obvezuju njezine institucije i posljedično su nadređeni aktima sekundarnog prava Unije (presude od 3. lipnja 2008., Intertanko i dr., C-308/06, EU:C:2008:312, t. 42., od 13. siječnja 2015., Vijeće i dr./Vereniging Milieudéfensie i Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P do C-403/12 P, EU:C:2015:4, t. 52., i od 13. siječnja 2015., Vijeće i Komisija/Stichting Natuur en Milieu i Pesticide Action Network Europe, C-404/12 P i C-405/12 P, EU:C:2015:5, t. 44.).
- 56 Iz toga slijedi da međunarodni sporazumi koje je sklopila Europska unija, uključujući Arhušku konvenciju, nisu nadređeni primarnom pravu Unije, zbog čega se ne može prihvatiti odstupanje od članka 263. četvrtog stavka UFEU-a na temelju te konvencije.
- 57 Kao drugo, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da se na odredbe međunarodnog sporazuma kojeg je Unija stranka pojedinci mogu izravno pozivati pod uvjetom da, s jedne strane, to nije protivno naravi i strukturi tog sporazuma i, s druge strane, da su te odredbe sadržajno bezuvjetne i dovoljno precizne (vidjeti presude od 14. prosinca 2000., Dior i dr., C-300/98 i C-392/98, EU:C:2000:688, t. 42., i od 13. siječnja 2015., Vijeće i dr./Vereniging Milieudéfensie i Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P do C-403/12 P, EU:C:2015:4, t. 54. i navedenu sudsku praksu).
- 58 Kao što je Sud već utvrdio, članak 9. stavak 3. Arhuške konvencije ne sadržava nikakvu bezuvjetnu i dovoljno preciznu obvezu takve prirode da bi izravno uređivao pravni položaj pojedinaca, pa stoga ti uvjeti nisu ispunjeni. Naime, budući da su samo „pripadnici javnosti, koji udovoljavaju mjerilima, ako ih ima, utvrđenima domaćim zakonodavstvom” nositelji pravâ iz navedenog članka 9. stavka 3., provedba i učinci te odredbe ovise o donošenju naknadnog akta (presude od 8. ožujka 2011., Lesoochranárske zoskupenie, C-240/09, EU:C:2011:125, t. 45., i od 13. siječnja 2015., Vijeće i dr./Vereniging Milieudéfensie i Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P do C-403/12 P, EU:C:2015:4, t. 55.).
- 59 Posljedično, pojedinci se ne mogu izravno pozivati na članak 9. stavak 3. Arhuške konvencije pred sudovima Unije.
- 60 Kao treće, u svakom slučaju, potrebno je navesti da tužitelji nisu dokazali da članak 263. četvrti stavak UFEU-a, kao što ga tumače sudovi Unije, nije u skladu s člankom 9. stavkom 3. Arhuške konvencije. Naime, sama Arhuška konvencija formulacijom „pripadnici javnosti, koji udovoljavaju mjerilima, ako ih ima, utvrđenima domaćim zakonodavstvom” uvjetuje prava – koja bi članak 9. stavak 3. trebao dati pripadnicima javnosti – kriterijem dopuštenosti koji proizlazi iz članka 263. UFEU-a.
- 61 Iz toga slijedi da tužiteljeve argumente koji se temelje na Arhuškoj konvenciji treba odbiti.

Zaključak o aktivnoj procesnoj legitimaciji tužitelja

- 62 Iz gore navedenog proizlazi da nijedna odredba pobijanog akta nije izravno primjenjiva na tužitelje na način da bi se njome tužiteljima dodjeljivala prava ili nametale obveze. Posljedično, pobijani akt ne utječe na njihovu pravnu situaciju, zbog čega nije zadovoljen uvjet izravnog utjecaja koji proizlazi iz druge i treće pretpostavke iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.
- 63 Budući da tužitelji nisu adresati pobijanog akta (vidjeti točku 17. ovog rješenja), predmetnu tužbu treba odbaciti kao nedopuštenu bez potrebe preispitivanja drugih uvjeta dopuštenosti.

O zahtjevima za intervenciju

- 64 U skladu s člankom 142. stavkom 2. Poslovnika, intervencija je akcesorna glavnom postupku i ona gubi svoju svrhu osobito kad je tužba proglašena nedopuštenom.
- 65 Posljedično, obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju ECPA-e, Dow AgroSciences i Dow AgroSciences Iberica.

Troškovi

- 66 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 67 Budući da tužitelji nisu uspjeli u postupku, nalaže im se snošenje vlastitih troškova i onih koji su nastali Komisiji, u skladu sa zahtjevima koje je ona postavila.
- 68 U skladu s člankom 144. stavkom 10. Poslovnika, ako je glavni postupak završio prije odlučivanja o zahtjevu za intervenciju, podnositelj zahtjeva za intervenciju i glavne stranke snose svaki vlastite troškove povezane sa zahtjevom za intervenciju.
- 69 U predmetnom slučaju, tužitelji, Komisija, ECPA, Dow AgroSciences i Dow AgroSciences Iberica dakle snose svaki svoje troškove u vezi sa zahtjevima za intervenciju koje su podnijeli ECPA, Dow AgroSciences i Dow AgroSciences Iberica.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

rješava:

- 1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.**
- 2. Obustavlja se postupak povodom zahtjevâ za intervenciju koje su podnijeli European Crop Protection Association (ECPA), Dow AgroSciences Ltd i Dow AgroSciences Iberica SA.**
- 3. Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) i Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.**
- 4. PAN Europe, Bee Life, Unaapi, Komisija, ECPA, Dow AgroSciences i Dow AgroSciences Iberica snosit će vlastite troškove u vezi sa zahtjevima za intervenciju.**

U Luxembourggu 28. rujna 2016.

E. Coulon
Tajnik

H. Kanninen
Predsjednik